

Snelle menselijke evolutie?

Dr. David Menton¹, <https://answersingenesis.org/evolution/rapid-human-evolution/>, 9-10-2020

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

Dit artikel heb ik gekozen om een antwoord te bieden op het artikel dat verscheen op VRT-Nieuws: <https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2020/10/10/geen-wijsheidstanden-drie-slagaders-in-je-pols-in-plaats-van-tw/> dd. 10-10-2020. (M.V.)

Evolutionisten aan de Flinders University in Australië melden² dat een groeiend aantal baby's wordt geboren zonder verstandskiezen³ (derde molaar) en beweren dat dit aantoont dat mensen zich in 250 jaar op hun snelst evolueren. Men zou echter kunnen denken dat bij dit tempo van evolutionair orgaanverlies de mens spoedig helemaal zou kunnen verdwijnen. Als dit lijkt op evolutie die de verkeerde kant opgaat, beweren ze wel de "evolutie" van een "nieuwe" slagader en bot te rapporteren.

"Evolutie" van de mediane slagader

De evolutionisten noemden de persistentie van de mediane slagader in de onderarm van sommige volwassen mensen een bewijs van zichtbare evolutie⁴, maar wat zijn de feiten? De mediane slagader wordt tijdelijk gevonden in het vroege menselijke embryo, waar het bloed aan de zich ontwikkelende hand levert, maar gewoonlijk lang voor de geboorte degenerereert. Bij de volwassene wordt bloed aan onze hand geleverd door de radiale en de ellepijpaderen die in onze onderarm lopen. Tijdens de embryonale fase van onze ontwikkeling voorziet een derde slagader, de mediane slagader genaamd (een tak van de ellepijpslagader), ook onze hand. De mediane slagader neemt gewoonlijk af in de tweede maand van de ontwikkeling van de foetus, maar kan na de geboorte bij ongeveer 8% van de mensen blijven bestaan, waar hij wordt aangetroffen in de onderarm tussen de radiale en ellepijparteriën. Het is niet bekend dat het ontbreken van de mediane slagader tot nadelige gevolgen leidt. Hoe dan ook, het falen van de mediane slagader om te degenereren bij een klein percentage mensen zegt niets over de evolutie van de mediane slagader.

"Evolutie" van het Fabella-bot

¹ <https://answersingenesis.org/bios/david-menton/>

² <https://www.9news.com.au/national/human-evolution-at-most-rapid-rate-for-hundreds-of-years/ac83a9d7-d556-48c0-9ca5-48d8edb77271>

³ <https://answersingenesis.org/human-body/vestigial-organs/are-wisdom-teeth-evidence-evolution/>

⁴ <https://answersingenesis.org/evolution/>

De evolutionisten noemen de fabella als een voorbeeld van de evolutie van een bot in het menselijk lichaam. De fabella is een klein sesamoïde bot ingebed in de pees die loopt van de laterale kop van de gastrocnemius-spier naar de laterale condylus van het dijbeen, gelegen in de bocht van het been achter de knie. In tegenstelling tot de meeste botten in ons lichaam, ontwikkelen sesamoïde botten zich uit pezen in plaats van uit kraakbeenprecursoren en zweven ze vrij. Het grootste en meest bekende sesamoïde bot is de patella (knieschijfbot), terwijl de meeste andere klein zijn, vandaar de naam “sesamoïde” afgeleid van “sesamzaad”. Sesamoïde botten bieden een oppervlak waarop pezen kunnen glijden en werken als katrollen om de richting van een kracht over een gewricht met minimale wrijving te veranderen. Sommige sesamoïde botten zijn normaal aanwezig, terwijl andere zich ontwikkelen als reactie op spanning of als een normale variant. De fabella is een variant die bij 39% van de mensen aanwezig is, maar met aanzienlijke regionale variatie. Zijn veranderlijke verschijning bij mensen zegt ons niets over zijn veronderstelde evolutie .

Menselijke variabiliteit

Iedereen die betrokken is geweest bij de ontleding van talrijke menselijke kadavers, weet heel goed dat geen twee menselijke lichamen identiek zijn. Bloedvaten (en vooral aders) kunnen sterk variëren van persoon tot persoon. De menselijke nier heeft bijvoorbeeld gewoonlijk één korte nierslagader die aan de abdominale aorta is bevestigd, maar er kunnen meerdere van dergelijke slagaders zijn bevestigd langs de lengte van de abdominale aorta (aorta abdominalis). De nier zelf kan zich in zijn normale positie bevinden, net onder de ribben aan elke kant van de wervelkolom, of hij kan soms aan één of beide kanten onder in het bekken worden gelokaliseerd. Dit zegt ons iets over embryologie maar niets over evolutie .

Voor het geval je het niet hebt begrepen, een terugkerend thema hier is “vertelt ons niets”, wat op zichzelf heel veelzeggend is als de koppen⁵ (headlines) zelf het tegenovergestelde zeggen.

Voetnoten

1. C. Pierre-Jerome, R.D. Smitson, R.K. Shah, et al., MRI of the median nerve and median artery in the carpal tunnel: prevalence of their anatomical variations and clinical significance. *Surg Radiol Anat* **32**, 315–322 (2010). Figure 4 <https://doi.org/10.1007/s00276-009-0600-1>.

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

Rubriek “Schepping vs. Evolutie”: <http://www.verhoevenmarc.be/schepping.htm>

⁵ <https://answersingenesis.org/apologetics/critical-thinking/digging-behind-the-headlines/>